

L'OPINIÓ

1923

ALBA

CAMBÓ

Es dóna com a cosa certa que la Monarquia intentarà la tardor vinent un darrer esforç per sostenir-se entregant el Poder, aquesta vegada sense necessitat de simular un nou cop d'Estat, al senyor Santiago Alba, aquell que fou anomenat «ministro depravado y cínico» per qui mereixia la confiança del rei al qual, si és cert el que es remoreja, es prepara a servir novament.

El senyor Cambó, aquesta vegada, amb greu desconsol dels seus fervents amics, no arribarà encara a la Presidència del Consell de Ministres. Pel que sembla, haurà d'accontentar-se, simplement, amb un ministeri tècnic, possiblement el de Finances, però el desengany que això suposaria vindria compensat per la satisfacció de contribuir a sostenir en el tron el monarca que tan delicadament estima el poble i molt especialment les nostres coses.

Persones ben informades atribueixen al líder regionalista la frase: «Es més fàcil fer la traveta al rei des del Govern que des de fora».

Voldriem creure que tanta inenervitat ja no és possible en un polític que ha arribat als anys del senyor Cambó, però tractant-se d'una persona de tan poca visió

política com ell, hom arriba a sospitar si la vanitat no l'encegarà una vegada més i, novament, serà enganyat de la manera més miserable.

Per bé que, de vegades, hi ha certes enganyifes que, en el fons, complauen l'enganyat.

Sigui com vulgui el cas és que el general Berenguer, com hem predit nosaltres moltes vegades, no podrà fer les eleccions.

Veurem si el nou Ministeri arribarà a aconseguir-ho.

Si el país fallés completament, Alba i Cambó podrien dur una majoria al Parlament a l'empar de la qual intentarien sostenir el règim actual.

En aquest cas, no ho dubtin els illusos, un cop la Corona n'hagués tret el profit indispensable, serien acomiadats fredament com una minyona de servei, i de res no els valdria tot el joc d'innocents travetes que poguessin imaginar.

Si els liberals, com tenim dret a esperar d'ells, es mantenen fermes, especialment Villanueva i el seu grup, les eleccions o bé no arribaran a tenir lloc, o bé duran amb elles l'enderrocament de la monarquia.

Això vol dir que ens cal viure previnguts perquè s'apropa el moment decisiu pel nostre poble.

Tots els homes que senten l'honor de la ciutadania deuen preparar-se, sense vacil·lacions, per a la propera acció definitiva.

1930

Espanya cal quelcom més que unes eleccions per assolir les llibertats essencials